

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

1789 *Reial decret 46/2019, de 8 de febrer, pel qual es regula la pesqueria de tonyina vermella a l'Atlàntic Oriental i al Mediterrani.*

El Reial decret 71/1998, de 23 de gener, pel qual es regula l'exercici de la pesca de túnids i espècies afins a la Mediterrània, conté la regulació de la tonyina (*Thunnus thynnus*) i les mesures de gestió d'aquesta pesca a la mar Mediterrània.

Aquesta regulació es va completar amb l'Ordre APM/264/2017, de 23 de març, per la qual es regula la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani.

La Comissió Internacional per a la Conservació de la Tonyina Atlàntica (CICTA) és la responsable d'establir les normes per a l'exercici de la pesca de tonyina en l'àmbit internacional.

Per la seva banda, el Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, relatiu a un pla de recuperació plurianual per a la tonyina de l'Atlàntic oriental i el Mediterrani i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 302/2009 del Consell, estableix els principis generals aplicables per la Unió Europea d'aquest pla establert per la CICTA.

Adicionalment, el Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, pel qual es modifiquen els reglaments (CE) núm. 1954/2003 i (CE) núm. 1224/2009 del Consell, i es deroguen els reglaments (CE) núm. 2371/2002 i (CE) núm. 639/2004 del Consell i la Decisió 2004/585/CE del Consell, té com a objectiu fonamental garantir que les activitats de la pesca i l'aqüicultura siguin sostenibles ambientalment a llarg termini i que es gestionin de manera coherent amb els objectius de generar beneficis econòmics, socials i d'ocupació, i de contribuir a la disponibilitat de productes alimentaris. Per a això, disposa d'instruments de gestió com la fixació de possibilitats de pesca assignades als estats membres, que han de garantir l'estabilitat relativa de cadascun d'aquests en relació amb cada població de peixos o pesca.

Igualment, aquest Reglament fixa les mesures de conservació i explotació sostenible dels recursos biològics marins que es poden establir per assolir l'objectiu fonamental de la política pesquera comuna. En concret, l'article 7.1.b) permet l'establiment d'objectius per a la conservació i l'explotació sostenible de les poblacions i les mesures connexes per minimitzar la repercussió de la pesca en el medi marí, mentre que l'article 7.1.j) permet adoptar diverses mesures tècniques, entre les quals hi ha les vedes zonals o temporals, a l'efecte de conservació.

La situació biològica de la població de tonyina va fer necessari adoptar un pla de recuperació el 2006, que s'ha modificat en diverses ocasions i entre les mesures del qual destaquen l'obligació que cada Estat membre elabori un pla de pesca anual per a les almadraves i els vaixells que capturin tonyina, l'assignació i l'adequació de les possibilitats de pesca a la capacitat existent, restriccions en les èpoques autoritzades de pesca, talles mínimes, ports autoritzats i altres mesures de control. Així mateix, aquesta norma recull l'obligació d'assignar una quota específica per a la pesca d'esbarjo i esportiva.

Tenint en compte els últims informes científics emesos pel Comitè Permanent d'Investigació i Estadístiques de la CICTA que indiquen signes de recuperació d'aquesta població, en la reunió de 2017 la CICTA va adoptar la Recomanació 2017/07 per esmenar la Recomanació 14-04 de la CICTA sobre la tonyina a l'Atlàntic est i al Mediterrani. Aquesta modificació estableix un total admissible de captures (TAC) per al 2018 de 28.200 tones, el 2019 de 32.240 tones i el 2020 de 36.000 tones.

Per això, mitjançant aquest Reial decret es recull, dins de la normativa interna espanyola, les noves mesures emanades de la CICTA i es revisen els procediments

establerts fins al moment per a l'assignació de quotes i la transmissió de les possibilitats de pesca, de manera que permeti a les flotes que es van veure afectades per les diferents mesures restrictives en el passat reduir les seves captures i fins i tot abandonar l'activitat. Així, s'integren en un únic instrument jurídic les disposicions relatives a la tonyina del Reial decret 71/1998, de 23 de gener, que ara es deroguen, juntament amb el contingut de l'Ordre APM/264/2017, de 23 de març, que es deroga en la seva totalitat, la qual cosa es complementa amb les disposicions del Reglament UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, d'aplicació directa.

De la mateixa manera, la Recomanació CICTA 2017/09, per facilitar l'aplicació del programa electrònic de documentació de captures de tonyina (sistema eBCD, en la sigla en llengua anglesa: Electronic Bluefin Tuna Catch Document Programme), recull les normes específiques sobre la documentació que ha d'acompanyar les captures dutes a terme d'aquesta espècie amb la finalitat d'identificar l'origen de qualsevol tonyina per donar suport a l'execució de les mesures de conservació i ordenació que recull el pla de recuperació plurianual. Per donar compliment a aquesta obligació és aplicable el Reglament (UE) núm. 640/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, pel qual s'estableix un programa de documentació de captures de tonyina (*Thunnus thynnus*) i es modifica el Reglament (CE) núm. 1984/2003 del Consell.

En el nostre dret intern, la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, regula en el capítol IV del títol I la gestió de les activitats pesqueres, i estableix els requisits generals per a l'exercici de l'activitat pesquera i permet la creació de censos específics per a la gestió i la distribució de les possibilitats de pesca.

En concret, l'article 27 de la Llei 3/2001, de 26 de març, estableix com a mesura de gestió de l'activitat pesquera que el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació pot disposar la distribució de les possibilitats de pesca entre vaixells o grups de vaixells habituals en una pesca, a l'objecte de millorar la gestió i el control de l'activitat pesquera.

D'altra banda, l'article 31 de la Llei esmentada disposa que, per a la gestió de les possibilitats de pesca, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb la consulta prèvia al sector afectat i a les comunitats autònomes implicades, pot regular plans de pesca per a determinades zones o pesques que prevegin mesures específiques i singulars, l'excepcionalitat respecte a la normativa general dels quals estigui justificada en funció de l'estat dels recursos, amb l'informe previ de l'Institut Espanyol d'Oceanografia.

Fins al 2017 la distribució de les possibilitats de pesca s'havia efectuat d'acord amb els criteris que recull l'article 27 de la Llei als seus apartats 3 (historicitat, característiques tècniques i altres paràmetres) i 4 (modulació socioeconòmica), de conformitat amb l'article 8 del Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, en relació amb l'article 17 del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013.

El repartiment de la quota espanyola, dins del marc d'un pla de recuperació i, per tant, en un entorn de restricció que ara desapareix, es va assignar majoritàriament a les flotes que presentaven una dependència més gran de l'espècie, a saber: flota d'esquer viu del Cantàbric, flota del calador cantàbric nord-oest, flota de canyes i línies de mà de l'Estret, flotes de palangre i línia de mà del Mediterrani, flota d'encerclament del Mediterrani i les almadraves.

Les altres flotes que havien tingut accés lliure al recurs en els anys anteriors a 1998 s'han anat integrant mitjançant diferents modificacions al llarg dels últims anys i segons es recuperava la biomassa de tonyina i es flexibilitzaven les mesures en el pla de recuperació.

Aquestes flotes que no es van incloure en el primer repartiment de quota van ser la flota amb base a Canàries, la flota d'artesans del Mediterrani i la flota artesanal de l'Estret de captura limitada, que van gaudir de quotes complementàries a les procedents del fons de maniobra que es va arbitrar mitjançant l'article 5 de l'Ordre APM/264/2017, de 23 de març, per la qual es regula la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani.

Amb la recuperació de la població i atès que els nivells de captura potencials s'han establert en l'horitzó proper en unes quantitats superiors a les que es van utilitzar en el primer repartiment, és necessari cercar un reequilibri en les quotes assignades a les flotes

que no van participar com a flotes d'activitat dirigida en el primer repartiment, malgrat haver tingut habitualitat en el passat, i les flotes que presentaven una alta dependència i que sí que van participar en aquell primer repartiment.

Aquesta integració ha de mantenir l'estabilitat relativa entre les flotes clàssiques per no trencar l'equilibri desitjable entre aquestes. Per això, s'aplica el criteri basat en l'activitat pesquera duta a terme històricament integrat a l'article 27.3.a) de la Llei 3/2001, de 26 de març, que requereix conèixer les quantitats que capturaven de mitjana les flotes afectades en el transcurs del pla de recuperació de la CICTA.

Per aplicar aquest criteri, l'Administració es troba davant d'una sèrie de dificultats a l'hora d'establir un període de referència per al còmput de captures ja que els canvis relatats abans han donat lloc al fet que hi hagi una gran oscil·lació en les captures de cadascuna de les flotes. Tampoc hi ha un període uniforme en què hagin estat pescant totes aquestes flotes al mateix temps, per la qual cosa no és possible tenir anys més o menys homogenis. Per això, s'ha optat per cercar una referència històrica en els anys en què cadascun d'aquells sectors no tenia cap restricció en el seu accés a la pesca per reflectir millor la seva autèntica activitat i captura.

Amb aquesta finalitat i atès que a la base de dades de la Secretaria General de Pesca no hi ha una informació completa de l'activitat d'aquestes flotes en anys en què no hi havia una obligació de declaració de captures per a flotes majoritàriament de tipus artesanal, s'ha recorregut a la base de dades de la CICTA. Aquesta base es va elaborar amb la informació disponible a l'Institut Espanyol d'Oceanografia en el seguiment de les pesques de túnids en períodes en què, com s'ha assenyalat, l'obligació de declaració de captures no afectava la majoria dels vaixells en qüestió. Per això, encara que les dades disponibles no reflecteixin l'activitat individual de vaixells concrets sí que són una font segura de l'activitat duta a terme per les flotes que van ser objecte de seguiment.

Sobre la base de les dades recopilades entre els anys 1965 i 1981, s'ha establert que la flota amb base a Canàries va capturar una mitjana de 514,18 tones, i van baixar a partir de llavors les seves captures com a conseqüència del descens en la presència de la tonyina per haver-se iniciat ja la reducció de la biomassa. Aquestes tones són les que es correspondrien amb els vaixells originaris de les illes després de descomptar les possibles quantitats capturades pels vaixells de la península que van pescar a l'arxipèlag en els anys 60 i 70.

Per la seva banda, a la base de dades de la CICTA consta com a mitjana de captures de les flotes de línia de mà al Mediterrani des de 1983 fins a 1998 una quantitat de 199 tones, any en què comencen les restriccions de la CICTA i de la normativa espanyola. Aquestes captures són les que es podrien atribuir a la flota de tipus artesanal i que trobava en aquells anys un complement a la seva activitat principal en la captura d'aquesta espècie.

D'altra banda, per a les flotes de línia de mà a l'Estret, atès que les seves captures no apareixen diferenciades en la base de dades de la CICTA de les que es van assignar a la flota de canyes i línies de mà de l'Estret inclosa en el primer repartiment, és necessari recórrer a la captura mitjana dels vaixells que han tingut activitat en els anys en què han estat autoritzats a pescar, és a dir, de 2010 a 2016 i després de multiplicar aquesta quantitat pel nombre d'unitats que s'han autoritzat el 2017, la qual cosa ens dona un valor de 59 tones.

Així mateix, és necessari tornar a integrar en el sistema els vaixells de palangre de superfície com a flota amb possibilitats de retenir les seves potencials captures accidentals de tonyina en la seva activitat dirigida a l'emperador i a la tintorera. Les captures anotades a la base de dades de la CICTA per als anys en què no hi havia cap limitació per a la seva retenció han variat des d'un màxim de 104 tones el 1982 a molts anys sense cap captura. Part d'aquestes captures dels anys 80 ho van ser en una captura dirigida a túnids a aigües de l'Atlàntic i per tant no captures accidentals en les pesques dirigides a emperador o taurons.

Des de la publicació de l'Ordre de 17 de febrer de 1998, per la qual es regula la pesca de túnids a l'oceà Atlàntic al nord de 36° nord, no és possible armar palangres de superfície

que tinguin com a objectiu la captura de cap tipus de tonyina en aquesta zona i, per tant, la referència a les potencials captures de manera fortuïta en l'activitat dirigida a altres espècies en aquesta flota del cens de palangre de superfície és necessari cercar-les en les existents en el període 1998 a 2007, moment a partir del qual es va limitar el seu accés al recurs en funció del pla de recuperació de la CICTA i l'Ordre ARM/1244/2008, de 29 d'abril, per la qual es regula la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani. La mitjana en aquests anys per al palangre de superfície sota pavelló espanyol a aigües de l'Atlàntic est va ser de 6 tones. Atès que en aquest Reial decret aquesta flota es caracteritza com de pesca fortuïta, es considera convenient unir les seves quotes a les 5 tones que es van assignar el 2017 a la flota de curricà de la temporada de pesca de la bacora (*Thunnus alalunga*), de manera que totes dues flotes puguin fer ús conjuntament i indistintament d'aquesta quantitat.

Finalment, cal assenyalar que hi ha una sola almadrava al Mediterrani que es dedica com a activitat principal a la captura de túnids menors i captura de manera accidental tonyina que, en els anys previs al primer repartiment, capturava fins a 1.500 quilos de tonyina, per la qual cosa es va incloure en aquell moment en el cens. En l'actualitat no se li atribueix cap quota però n'ha de tenir una certa quantitat per a les seves captures accidentals. Per això, s'ha d'augmentar la quantitat per a la llista e) d'almadraves per incloure aquesta quantitat.

A més, convé treure de la quota espanyola una certa quantitat que es reserva en cas que se sobrepassi la quota i per a captures no desitjades i la quantitat de la qual es fixa en el 0,4% del total. D'aquesta manera, se suprimeix el fons de maniobra i es reserva una mera quantitat d'escassa entitat però que es considera suficient per cobrir els possibles excessos de pesca que no es puguin deduir de les flotes corresponents o les possibles captures d'altres flotes, que s'han de decomissar però que comptabilitzen amb càrrec a la quota espanyola.

Una vegada conegudes les quantitats històriques capturades per aquestes flotes que van quedar relegades l'any inicial com a conseqüència del descens en l'abundància de l'espècie i de l'aplicació de mesures restrictives de la CICTA, faltava determinar quina proporció havia de tenir cada una respecte de la quota espanyola. Per això s'han de referenciar aquestes quantitats a la xifra més raonable de què ha de disposar el Regne d'Espanya en el futur.

Atès que les primeres mesures restrictives en les pesques de la tonyina es van aplicar a mitjans dels 90 i es va prendre com a referència la captura dels anys 1993 i 1994 per a la fixació de la quota corresponent al nostre país, és aquesta mateixa referència la que hauria de dictar la quantitat sobre la qual s'hauria de fixar el seu percentatge. És per això que s'han de referenciar aquestes quantitats al moment en què la quota espanyola es va utilitzar per fixar la participació del país en el sistema de TAC de la CICTA, i que va ser de 6.487 tones de mitjana entre els anys 1993 i 1994. Aquesta xifra és molt similar als màxims capturats per Espanya en els anys més recents de la sèrie històrica i una quantitat que és més que probable com a objectiu a llarg termini per a la quota espanyola.

No en va la CICTA va acordar en la reunió anual de 2017 fixar com a objectiu per a 2020 un TAC global de 36.000 tones, la qual cosa suposa per a Espanya una quota superior a les 6.000 tones.

En consignar les quantitats indicades en els paràgrafs anteriors per a aquesta captura objectiu s'obté un 12,4499% de la quota global que es pot assignar, com fa aquest Reial decret, a les flotes diferents de les que s'han considerat com a clàssiques.

Aquesta assignació suposa mantenir un correlatiu 87,1501% de la quota en les flotes que depenen de manera significativa de la tonyina alhora que es concedeix una quota a les altres flotes que van veure minvat el seu accés a la pesca a mesura que es deteriorava l'estat del recurs i s'establien mesures cada vegada més restrictives, en la proporció equilibrada i conforme amb els criteris que esmenten els paràgrafs anteriors.

Per tot això, aquest Reial decret en un primer nivell resta de la quota total assignada al Regne d'Espanya el 0,4% per als casos en què es pugui sobrepassar la quota i per a les potencials captures accidentals d'altres flotes diferents de les que preveu aquesta norma.

A continuació, s'utilitza un 87,1501% per al seu repartiment entre els vaixells que han estat inclosos des de 2008 com a flota de pesca dirigida en els percentatges indicats a l'article 4, en virtut dels criteris que s'han utilitzat des del primer repartiment, i s'atribueix un 60% del pes del repartiment a criteris històrics, tècnics i de caracterització del vaixell i el 40% restant als criteris socioeconòmics i d'ocupació generada de manera directa a cada sector, i alhora té en compte que no hi ha una diferència significativa en els criteris mediambientals que permeti assignar quotes diferenciades per aquest concepte. A aquesta quantitat cal afegir el 0,0231%, que s'ha d'addicionar a les almadraves per reintegrar l'almadrava de petits pelàgics esmentada al sistema de pesca dirigida previst en la norma reguladora d'aquesta pesca, per la qual cosa la quantitat final per a aquest conjunt és de 87,1732% de la quota espanyola.

Una vegada s'ha conclòs aquesta operació, s'ha de procedir al repartiment entre vaixells individuals d'acord amb el que fixin les resolucions respectives en aplicació dels criteris que conté l'article 4.1.

De la quantitat restant, un 11,6995% s'ha de repartir de manera proporcional a les captures històriques indicades abans a les flotes següents: flota amb base als ports canaris, flota d'arts menors del Mediterrani, flota d'arts menors de l'Estret, amb unes captures que s'han computat fins ara com a pesques accidentals.

El 0,7273% que resta per completar la quota total es reserva per a les flotes de palangre de superfície i de curricà a la tonyina blanca en la temporada de pesca de la bacora i la flota d'esbarjo.

Convé considerar, així mateix, les circumstàncies de la pesca de tonyina, dins de les mesures que preveu el pla de recuperació, s'han desplegat successius plans de capacitat i de pesca a fi de garantir l'ajust de l'esforç pesquer dels vaixells de pavelló espanyol, al calador atlàntic oriental i mediterrani, amb les possibilitats de pesca disponibles, en línia amb la normativa europea i internacional esmentada. Aquest ajust s'ha efectuat, entre altres mesures, mitjançant la retirada definitiva d'unitats des de l'any 2008. La present norma regula per al futur el repartiment de les possibilitats de pesca i els requisits per a la transmissió de les possibilitats entre les flotes que han operat com a pesca dirigida des de 2008 i, per tant, garanteix per al futur la seguretat jurídica més gran possible a tot el sector.

En aquest sentit, convé limitar, de conformitat amb el que estipula l'article 28.1.c) de la Llei, la transmissibilitat de les possibilitats de pesca entre vaixells de diferent llista en el cens per tal de mantenir l'equilibri entre les quotes d'acord amb les àrees d'influència originàries dels vaixells, atès que aquestes quotes generen un benefici socioeconòmic en aquelles que convé preservar. Només escau autoritzar, de conformitat amb l'article 28.2, que els armadors amb quotes en vaixells de diferent llista puguin decidir lliurement sobre la possibilitat d'acumular-les en qualsevol dels seus vaixells o almadraves.

Així mateix, convé limitar la possibilitat de transmissió de les quotes assignades a les flotes que s'inclouen en aquest nou repartiment o que reben quotes addicionals, ja que aquestes utilitzen la quota no com una activitat principal sinó més aviat com un complement a les seves activitats en relació amb altres túnids o espècies demersals a la captura de les quals està associada la de la tonyina. A més aquestes quotes no es poden repartir de manera individual atès que no es poden atribuir a cap vaixell concret davant la manca de registres. Les quotes de les llistes f), g) i h) no es poden transferir i han de ser objecte de pesca activa al llarg de l'any.

A part d'això, s'ha de tenir en compte que aquesta norma s'entén sense perjudici de l'aplicació directa de les regles que conté el Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, i de l'habilitació que conté la norma perquè la Secretaria General de Pesca determini les condicions específiques de gestió de la pesca d'acord amb les recomanacions respectives adoptades per la CICTA, entre d'altres, pel que fa a talles mínimes, captures fortuïtes, ports autoritzats, documentació i mesures comercials.

En l'elaboració d'aquest Reial decret s'han observat els principis de bona regulació que preveu l'article 129.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Els principis de necessitat i eficàcia, atès que la norma

és l'instrument més indicat per als interessos que es persegueixen, com és el repartiment correcte i cognoscible de les possibilitats de pesca en una espècie d'alt valor econòmic, social i ambiental, juntament amb la regulació de la seva gestió; el principi de proporcionalitat, ja que conté la regulació imprescindible per atendre les necessitats que es pretenen cobrir, sense que hi hagi altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions als destinataris; i el principi de seguretat jurídica, ja que és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea, i assegura la seva incardinació i coherència correctes amb la regulació de l'organització regional de pesca en la matèria, la qual cosa al seu torn permet complir les obligacions del Regne d'Espanya *ad extra*. A part d'això, la norma és coherent amb els principis d'eficiència, atès que la norma assegura la màxima eficàcia dels seus postulats amb els menors costos possibles inherents a la seva aplicació, i assegura amb això l'aplicació més eficaç de les obligacions de disciplina en el sector de manera que està justificada per la raó d'interès general referit, a partir d'una identificació clara de les finalitats perseguides, i de transparència atès que s'ha garantit una àmplia participació en la seva elaboració i la norma defineix clarament els seus objectius, reflectits en el seu preàmbul i en la memòria que l'acompanya.

S'ha efectuat el tràmit de comunicació a la Comissió Europea que preveu l'article 46 del Reglament (CE) núm. 850/1998 del Consell, de 30 de març de 1998, per a la conservació dels recursos pesquers a través de mesures tècniques de protecció dels juvenils d'organismes marins.

En la seva tramitació s'ha sotmès a consulta de les comunitats autònomes, del sector pesquer afectat i de l'Institut Espanyol d'Oceanografia.

Aquest Reial decret es dicta de conformitat amb el que estableix el títol I de la Llei 3/2001, de 26 de març, i en el marc de l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, amb l'aprovació prèvia de la ministra de Política Territorial i Funció Pública, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 8 de febrer de 2019,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte la regulació de la pesca de tonyina (*Thunnus thynnus*) a l'Atlàntic oriental a l'est del meridià 45° oest i al Mediterrani, les condicions i les característiques de l'activitat extractiva i altres activitats relacionades amb aquesta, i altres mesures de regulació de l'esforç pesquer.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les normes que conté aquest Reial decret són aplicables a tots els vaixells pesquers i almadraves espanyols que participin en la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani, les granges ubicades en aigües espanyoles i els vaixells d'altres nacionalitats que utilitzin els ports espanyols per al desembarcament de tonyina.

Per a l'aplicació d'aquest Reial decret s'han d'utilitzar les definicions que recullen l'article 3 del Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de setembre de 2016, relatiu a un pla de recuperació plurianual per a la tonyina de l'Atlàntic oriental i el Mediterrani i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 302/2009 del Consell, i el punt 2 de la Recomanació CICTA 2017-07.

Article 3. *Cens específic de la flota autoritzada per a l'exercici de la pesca de tonyina.*

1. Per a la gestió i la distribució de la quota assignada al Regne d'Espanya, la Secretaria General de Pesca ha d'establir un cens específic de vaixells i almadraves

autoritzats a capturar de manera activa aquesta espècie i que han d'estar en possessió d'un permís especial de pesca, ordenats en les flotes següents, que constitueixen grups independents i tancats:

- a) Flota d'esquer viu del Cantàbric, calador cantàbric nord-oest.
- b) Flota de canyes i línies de mà de l'Estret.
- c) Flotes de palangre i línia de mà.
- d) Flota d'encerclament del Mediterrani.
- e) Almadraves.
- f) Vaixells de canyes autoritzats a pescar en aigües del calador canari.
- g) Flota d'arts menors del Mediterrani.
- h) Flota de vaixells artesanals a l'Estret de captura limitada.

2. Tenen dret a ser inclosos en el cens específic, en el grup corresponent per modalitat i calador, els vaixells que hagin obtingut autorització i l'hagin utilitzat per a l'exercici de la pesca dirigida de tonyina durant els sis anys anteriors al maig de 2008 per a les llistes dels censos que recullen els epígrafs a), b), c) i d).

Per a la llista e) d'almadraves poden ser incloses en el cens totes les almadraves autoritzades i registrades en la CICTA el 2008.

La llista f) de vaixells de canyes del calador de Canàries ha de contenir exclusivament els vaixells que hagi autoritzat a pescar la Secretaria General de Pesca en els tres anys anteriors a la publicació d'aquest Reial decret.

Per la seva banda, poden ser inclosos a la llista g), arts menors del Mediterrani, els vaixells que puguin demostrar la seva activitat de captura d'aquesta espècie entre 1983 i la publicació d'aquest Reial decret.

Pel que fa a la inclusió en el cens per als vaixells de la llista h), artesanals de l'Estret de captura limitada, poden ser inclosos els vaixells que hagin estat inclosos en les llistes de pesca fortuïta corresponents en els últims vuit anys.

3. La Secretaria General de Pesca ha de publicar el cens específic de vaixells i almadraves autoritzats a la pesca activa de tonyina, amb la indicació de l'art i la zona de pesca i les seves actualitzacions i les quotes que els corresponen en el «Butlletí Oficial de l'Estat», que s'ha d'actualitzar anualment mitjançant una resolució de la Secretaria General de Pesca publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de març de conformitat amb la disposició addicional primera.

Article 4. Assignació de quotes.

1. La distribució de la quota assignada al Regne d'Espanya s'efectua de la manera següent:

a) Un 0,4% es treu del total de quota amb la finalitat de cobrir supòsits en què se sobrepassi la quota i per a captures que efectuïn flotes no incloses en els censos de l'article 3.1.

b) Un 87,1501% de la quota s'assigna a les flotes dels epígrafs a), b), c), d) i e) de l'article 3.1 mitjançant la ponderació de tots els criteris que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 27 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, que s'han de modular mitjançant l'aplicació dels criteris que estableix l'article 17 del Reglament (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna. Així mateix, a aquesta quantitat s'addiciona un 0,0231% de la quota total a les almadraves per tenir en compte les possibles captures d'almadraves dedicades a túnids menors al Mediterrani.

c) Un 11,6995% de la quota s'assigna a les flotes dels epígrafs f), g), i h) en funció del criteri de captures històriques que preveu l'apartat 3.a) de l'article 27 de la Llei 3/2001, de 26 de març, tenint en compte que no hi ha diferències significatives pel que fa als criteris socioeconòmics i de dependència dels apartats 3.c) i 4 de l'article 27 esmentat i socioeconòmics dels reglaments de la Unió mencionats i que en conseqüència es poden atribuir el mateix valor a tots aquests.

d) Un 0,7273% de la quota es reserva per a la captura accessòria de les flotes de palangre de superfície i curricà per a bacora i la pesca recreativa.

2. En aplicació dels criteris que assenyalen l'apartat anterior, la distribució inicial de la quota assignada al Regne d'Espanya es distribueix en els percentatges següents i amb els criteris que a continuació s'indiquen:

a) El 87,1501% de la quota espanyola es destina als vaixells i les almadraves inclosos en els grups a), b), c), d) i e) del cens específic de tonyina de l'article 3, i s'han de ponderar els criteris que consigna l'apartat 1 amb la distribució del 60% atenent a la historicitat de captures de conformitat amb l'article 27.3.a) de la Llei 3/2001, de 26 de març, i dels reglaments (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, i (UE) 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, i del 40% per als criteris socioeconòmics i de dependència dels apartats 3.c) i 4 de l'article 27 esmentat i socioeconòmics dels reglaments de la Unió mencionats. A la llista d'almadraves se li addiciona, de conformitat amb l'apartat 1.b), un 0,0231% per a l'almadrava de túnids menors del Mediterrani.

Distribució de la quota entre les flotes de les llistes a), b), c), d) i e)

Flotes	Percentatge de la quota inicial assignada per a cada grup respecte al 87,1501%
Flota d'esquer viu del Cantàbric i nord-oest.	22,2203
Flota de canyes i línia de mà de l'Estret.	6,8993
Flota de palangre i línia de mà.	14,1313
Flota d'encerclament del Mediterrani.	28,9554
Almadraves.	27,7937
Total flotes a), b), c), d), e) de l'article 3.	100

* S'ha d'addicionar un 0,0231% de la quota de la llista e) per a l'almadrava de petits túnids al Mediterrani.

b) L'11,6995% de la quota es destina a la llista de vaixells inclosos en les llistes f), g) i h) i s'ha de repartir entre aquests en funció de la captura històrica duta a terme per cada flota de conformitat amb l'article 27.3.a) de la Llei 3/2001, de 26 de març, i dels reglaments (CE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, i (UE) 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, tenint en compte que no hi ha diferències significatives pel que fa als criteris socioeconòmics i de dependència dels apartats 3.c) i 4 de l'article 27 esmentat i socioeconòmics dels reglaments de la Unió mencionats i que en conseqüència es poden atribuir el mateix valor a tots aquests, amb les condicions següents: en els anys 1965-1981 per a la flota amb base a les illes Canàries, de 1983 a 1998 per a la flota d'arts menors del Mediterrani i la captura mitjana per vaixell en els anys en què han estat actius els vaixells artesanals a l'Estret de captura limitada multiplicat pel nombre de vaixells inclosos en el cens específic. Així, l'assignació per a cada flota és la següent:

1r La flota del cens de l'epígraf f) amb base als ports canaris disposa del 7,9263% de la quota espanyola.

2n La flota del cens de l'epígraf g) d'arts menors del Mediterrani disposa del 2,8754% de la quota espanyola.

3r La flota del cens de l'epígraf h) de vaixells artesanals que capturen de manera esporàdica l'espècie en aigües de l'Estret disposa d'un 0,8978% de la quota espanyola.

c) Es reserva un 0,7273% de la quota d'Espanya per a les flotes que no tenen una activitat dirigida a la tonyina de la manera següent:

1r Un 0,1696% per a les captures fortuïtes de les flotes de vaixells de curricà autoritzats per a l'exercici de la pesca de bacora (*Thunnus alalunga*) a l'Atlàntic nord-est i al golf de Biscaia i els vaixells palangrers de superfície autoritzats a les zones 2 i 3 de l'Ordre AAA/658/2014, de 22 d'abril, per la qual es regula la pesca amb l'art de palangre de superfície per a la captura d'espècies altament migratòries.

2n Un 0,5577% per a la retenció d'eventuals exemplars morts en l'activitat recreativa dirigida a la tonyina d'embarcacions de la llista sisena i setena del registre de matrícula de vaixells. Aquests vaixells han de practicar la pesca sense mort de la tonyina que arribi viva al costat del vaixell.

3. La Secretaria General de Pesca ha de dur a terme una distribució de la quota assignant de manera individual possibilitats de pesca a tots els vaixells i les almadraves que contenen les lletres a), b), c), d) i e) de l'article 3.1 atenent almenys un dels criteris de l'article 27 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Les possibilitats de pesca corresponents a les flotes de les llistes f), g) i h) de l'article 3.1 no es distribueixen de manera individual per vaixell de conformitat amb l'article 27 de la Llei 3/2001, de 26 de març, ni poden per tant ser objecte de transmissions de conformitat amb l'article 29 de la Llei. La Secretaria General de Pesca pot dictar cada any resolucions per a cadascuna d'aquestes flotes amb la finalitat de fixar les condicions que ha d'observar la pesca per a cada temporada, segons les mesures adoptades per la CICTA i que poden contenir límits de captura per vaixell, període de pesca o assignació a grups de vaixells per ports, zones o províncies.

Els vaixells i les almadraves inclosos dins d'un mateix grup del cens específic poden sol·licitar la gestió conjunta de la quota, i en la sol·licitud han d'especificar els vaixells implicats en aquesta operació que participen amb el total de la seva quota assignada en el moment de sol·licitar-la.

Les sol·licituds de gestió conjunta de la quota, que han de signar els armadors dels vaixells interessats, s'han de presentar a la Secretaria General de Pesca del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació per mitjans electrònics, quan el sol·licitant estigui entre els subjectes que recull l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o, en cas contrari, a qualsevol dels llocs que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i s'han de dirigir al director general de Recursos Pesquers.

La Direcció General de Recursos Pesquers ha de comunicar per escrit l'autorització d'aquesta gestió conjunta. El termini màxim per resoldre i notificar l'autorització o la denegació és d'un mes. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa, es pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudici de l'obligació de dictar una resolució expressa, d'acord amb la disposició addicional sisena de la Llei 3/2001, de 21 de març.

Contra la resolució del procediment, que no exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada, en el termini màxim d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació, o en qualsevol moment a partir de l'endemà del dia en què transcorre el termini per resoldre i notificar, d'acord amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Article 5. *Transmissió de possibilitats.*

1. Els vaixells i les almadraves inclosos en el cens específic a les lletres a), b), c), d) i e) de l'article 3.1 als quals s'ha fet una assignació individualitzada de possibilitats de conformitat amb l'article 4 poden efectuar la transmissió de les possibilitats que se'ls hagi assignat sota les condicions següents:

a) Per a la tramitació d'una transmissió de possibilitats s'ha de remetre una sol·licitud amb almenys deu dies d'antelació sobre la data prevista per fer ús d'aquestes possibilitats.

Les sol·licituds d'autorització de transmissió de possibilitats de pesca, que han de signar els armadors del vaixell o almadrava cedent i receptor, s'han de presentar a la

Secretaria General de Pesca, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per mitjans electrònics, quan el sol·licitant estigui entre els subjectes que recull l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment de les administracions públiques, o, en cas contrari, a qualsevol dels llocs que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i s'han de dirigir al director general de Recursos Pesquers, quan tinguin caràcter definitiu, i al director general d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura, quan tinguin caràcter temporal.

b) La direcció general corresponent ha de sol·licitar l'informe preceptiu de les comunitats autònomes del port base del vaixell o davant de la costa de la qual s'ubiqui l'almadrava, de conformitat amb el que estableix l'article 28 de la Llei 3/2001, de 26 de març. El termini per a la resposta de la comunitat autònoma és de set dies hàbils i no és vinculant.

c) Una vegada rebuda la resposta de la comunitat autònoma o després que s'hagi complert el termini, la direcció general corresponent ha d'emetre una resolució en què accepti o denegui la transferència, que s'ha de notificar als armadors cedent i receptor.

El termini màxim per resoldre i notificar l'autorització o la denegació és d'un mes. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudici de l'obligació de dictar una resolució expressa, d'acord amb la disposició addicional sisena de la Llei 3/2001, de 21 de març.

Contra la resolució del procediment, que no exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada davant la Secretaria General de Pesca, en el termini màxim d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació, o en qualsevol moment a partir de l'endemà del dia en què transcorre el termini per resoldre i notificar, d'acord amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

d) D'acord amb el que disposa l'article 28.1.d) de la Llei 3/2001, de 26 de març, s'estableix en un 30% el percentatge màxim de la quota espanyola que pot acumular una empresa o grup d'empreses relacionades societàriament en virtut de les cessions que es puguin dur a terme segons el que preveu aquest article tant de manera temporal com definitiva. Aquest percentatge es calcula en relació amb la quota total del Regne d'Espanya per a cada campanya.

e) Cada armador pot transmetre de manera temporal el total o una part de les possibilitats de pesca que se li hagin assignat a un o diversos vaixells o almadraves pertanyents al mateix grup o diferent grup.

Quan la transmissió temporal ho sigui pel total de la quota disponible per a aquest vaixell o almadrava, això implica l'abandonament de la pesca durant l'any en què s'efectua la cessió, encara que el vaixell o almadrava cedent es pot mantenir en el cens específic.

f) La cessió de caràcter definitiu només es pot dur a terme pel total de la quota assignada del vaixell o almadrava cedent i a un o diversos vaixells o almadraves pertanyents al mateix grup de l'article 3.1, i suposa l'abandonament definitiu de l'exercici de la pesca, i per tant del cens, del vaixell o almadrava cedent.

Tan sols en el cas de vaixells pertanyents a una mateixa empresa armadora es pot procedir a la transmissió de possibilitats de manera definitiva d'un grup a un altre de l'article 3.1, de conformitat amb el que estipula l'article 28.2 de la Llei, encara que els vaixells o almadraves implicats no siguin al mateix grup del cens.

El cedent ha de disposar, en el moment de la transmissió, del total de la quota anual assignada sense haver-la consumit parcialment abans de la cessió perquè la pugui utilitzar el vaixell receptor en el mateix any en què s'efectua la cessió. Si no és així, la cessió es pot fer però tan sols té efecte a partir de l'1 de gener de l'any següent, i es pot fer una cessió parcial per al que queda de l'any en curs amb la resta de la quota no consumida.

g) Un vaixell acollit a la paralització definitiva de l'activitat pesquera que hagi rebut ajudes públiques per al desballestament no pot cedir les seves quotes de manera definitiva. La quota dels vaixells que s'acullin a aquestes ajudes acreix els vaixells o les almadraves inclosos en el seu mateix grup en proporció a les quotes de què disposin.

h) Les possibilitats sobrants que no hagi utilitzat un dels grups establerts per l'article 3 quan es tanqui la seva pesca, si no han estat objecte d'una cessió prèvia, els pot

redistribuir el director general de Recursos Pesquers entre els altres grups de vaixells i arts inclosos en el cens específic que mantingui oberta la seva pesca, segons els mateixos percentatges i, dins de cada grup, en funció del repartiment intern que s'hagi decidit.

2. Pel que fa als vaixells de les llistes contingudes als epígrafs f), g) i h) i atès que no hi ha un repartiment individualitzat, no es poden fer transferències de quota a altres censos, ni tan sols de manera temporal, i s'ha de pescar la quota cada any de manera activa.

Article 6. *Mesures de gestió de la pesca.*

Mitjançant una resolució de la Secretaria General de Pesca s'han de determinar les condicions específiques de gestió de la pesca d'acord amb les respectives recomanacions adoptades per la CICTA.

Article 7. *Pesca esportiva i recreativa.*

1. L'exercici de la pesca esportiva i recreativa només es pot dur a terme quan hi hagi quota disponible. En el seu exercici s'han d'adoptar en tot moment les mesures necessàries per assegurar la devolució amb vida de les tonyines capturades.

2. Quan no s'hagi pogut evitar la mort d'un exemplar de tonyina s'ha de cessar l'activitat de pesca sense mort i, sempre que hi hagi quota disponible, s'ha de dur a terme la preceptiva declaració de captura en què es detallin el pes i la talla de l'exemplar i se l'ha de desembarcar sencer, amb la prohibició de comercialitzar-lo.

Article 8. *Mesures de control.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 32 del Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, els vaixells autoritzats a pescar tonyina i els que la pesquen de manera accessòria només poden transbordar les seves captures, amb l'autorització prèvia de la Secretaria General de Pesca, que n'ha d'establir les condicions i els requisits, als ports autoritzats.

Les sol·licituds de transbord signades pels armadors implicats s'han de presentar a la Secretaria General de Pesca, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per mitjans electrònics, quan el sol·licitant estigui entre els subjectes que recull l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, o, en cas contrari, a qualsevol dels llocs que preveu l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i s'han de dirigir al director general d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura.

La Direcció General d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura ha de notificar als armadors dels vaixells l'autorització corresponent en un termini màxim de setanta-dues hores. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu, sense perjudici de l'obligació de dictar una resolució expressa, d'acord amb la disposició addicional sisena de la Llei 3/2001, de 21 de març.

Contra la resolució del procediment, que no exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada davant la Secretaria General de Pesca, en el termini màxim d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la notificació, o en qualsevol moment a partir de l'endemà del dia en què transcorre el termini per resoldre i notificar, d'acord amb el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

2. Els capitans dels vaixells que pesquin tonyina han d'efectuar una comunicació prèvia al desembarcament de conformitat amb el que disposa l'article 31 del Reglament (UE) núm. 2016/1627 del Parlament Europeu i el Consell, de 14 de setembre de 2016, segons les condicions que estableixi la Secretaria General de Pesca.

Si el calador de pesca és a menys de quatre hores del port, les quantitats estimades de tonyina retingudes a bord es poden modificar en qualsevol moment abans de l'arribada.

En cas de desembarcament en un port d'un altre Estat membre, a més d'aquesta comunicació, se n'ha d'efectuar una altra a les autoritats de l'Estat membre de desembarcament en els termes que aquest Estat indiqui.

En cas de desembarcament en un port no pertanyent a la Unió Europea, a més de la comunicació en els termes en què el tercer país disposi, s'ha de trametre a la Sub-direcció General de Control i Inspecció de la Direcció General d'Ordenació Pesquera i Aqüicultura del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de manera immediata, una còpia de la fulla del diari on constin totes les dades del desembarcament.

Article 9. *Infraccions i sancions.*

L'incompliment del que preveu aquest Reial decret se sanciona de conformitat amb el que disposa el títol V, sobre règim d'infraccions i sancions, de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Disposició addicional única. *Cens de vaixells autoritzats.*

El cens específic que estableix l'article 3 ha de recollir totes les transferències definitives de quota operades fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret i s'ha de publicar cada any amb les actualitzacions degudes en funció de les transferències autoritzades de conformitat amb l'article 5.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les normes següents:

1. Del Reial decret 71/1998, de 23 de gener, pel qual es regula l'exercici de la pesca de túnids i espècies afins a la Mediterrània:

- a) L'article 2.a).
- b) L'article 6.
- c) La fila reguladora de la tonyina de la taula de l'article 7.
- d) L'article 10.
- e) El primer paràgraf de l'article 14.
- f) La disposició addicional primera.
- g) La disposició addicional segona.

2. L'Ordre APM/264/2017, de 23 de març, per la qual es regula la pesca de tonyina a l'Atlàntic oriental i al Mediterrani.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 8 de febrer de 2019.

FELIPE R.

El ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació,
LUIS PLANAS PUCHADES